

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
22/к.г. 14/96
16. VIII 1996

17-03-0094
София, 16.08.1996 г.
Пощ. код 1040, Телекс 22727
Телефакс 9806863

Б-к А. Срабев
2. IX 96

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

По Конституционно дело N 14/1996 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Искането на Главния прокурор на Република България е за установяване противоконституционността на чл. 33, ал. 2 и чл. 34 от Закона за сделките с валутните ценности и за валутния контрол /ЗСВЦВК/, касаещи търговията със златни, сребърни и платинени изделия и скъпоценни камъни.

Министерството на финансите отново изразява становището, дадено по друго конституционно дело, че ЗСВЦВК следва да се разглежда в своята цялост - на валутен контрол подлежат всички сделки и действия с валутни ценности.

С чл. 33, ал. 2 от ЗСВЦВК се въвежда ограничение за субектите имащи право да извършват продажба на изделия от злато, сребро и платина и скъпоценни камъни, като правото за това е предоставено на държавните търговски предприятия. Ограничението цели защита на обществените отношения свързани със сделките и действията с валутни ценности, а не е израз на държавен монопол. Въвеждането на друг режим е въпрос на

законодателно разрешение и не следва чрез търсене на противоконституционност да се създава състояние на законова празнота.

Мнението ни е, че предоставеното със ЗСВЦВК право за извършване на сделки с изделия от благородни метали и скъпоценни камъни на държавните търговски предприятия, е израз на грижата на законодателя за защита интересите на потребителя и не нарушава принципа на свободната стопанска инициатива, която от своя страна следва да се осъществява в рамките на закона. Въпрос на бъдеща нормативна уредба е осъществяване на валутния контрол чрез разрешителен режим, каквато е концепцията, залегнала в проекта на нов закон за валутния контрол, предвиждащ либерализиран режим на сделките, чрез разширяване кръга на лицензирани по определен ред стопански субекти, които могат да осъществяват тази дейност.

Втората разпоредба за която се иска да бъде обявена за противоконституционна, е забраната по чл. 34 от ЗСВЦВК за извършване на сделки със злато, сребро и платина и скъпоценни камъни от физически лица. Независимо, че разпоредбата е приета много преди влизане в сила на Конституцията от 1991 г. считаме, че не е налице никакво противоречие с конституционен текст.

По силата на чл. 19, ал. 1 от Конституцията, със закон се гарантират еднакви права и условия за стопанска дейност за всички граждани и юридически лица. Член 34 от ЗСВЦВК забранява извършването на покупко-продажба на благородни метали и скъпоценни камъни само между физически лица.

Сделките със злато, сребро и платина и скъпоценни камъни извън обичайните дарения, са търговска дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон и извършването им от физически лица, които не са регистрирани като търговци, е недопустимо. По силата на Конституцията, еднаквите условия за извършване на стопанска дейност се създават и гарантират със закон. Забраната за извършване на определени сделки по чл. 34 от ЗСВЦВК от физически лица, като вид търговска дейност е пряко свързана с текстовете на търговския закон.

В тази връзка становището ни е, че разпоредбата на чл. 34 от ЗСВЦВК не противоречи на Конституцията и в съответствие с § 3 от Преходните и заключителните ѝ разпоредби следва да се прилага.

С оглед изложеното, считаме, че искането за обявяване противоконституционността на чл. 33, ал. 2 и чл. 34 от ЗСВЦВК е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

